

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่ประกาศใช้ในฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการกำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจกู้ยืมเงิน การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากและขั้นตอนกระบวนการจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ฝากเงินในกรณีที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต การกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันการเงินและสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีหน้าที่ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมระหว่างกันได้ และการกำหนดให้สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และได้รับการบรรจุเข้าในระเบียบวาระครั้งที่ ๕๔/๒๕๖๐ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๑/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ดังนั้นกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากจึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๒ ฉบับ สาระสำคัญมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การฝากเงินกับสถาบันการเงินเป็นประโยชน์ในการออมเงินแก่ประชาชนผู้ฝากเงินในอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันการคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้รัฐบาลคุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงินเต็มจำนวน ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นผลให้เกิดภาวะทางการเงินที่คลั่งไคล้กันเกินไป อีกทั้งยังไม่มีกลไกดำเนินการที่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อลดภาวะทางการเงินที่คลั่งไคล้กันดังกล่าว สมควรนำระบบการคุ้มครองเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้ พร้อมทั้งกำหนดกลไกต่าง ๆ ในการคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบสถาบันการเงินอันจะเป็นการสนับสนุนการออมเงินในประเทศ และเสริมสร้างความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามคำว่า “สถาบัน” “สถาบันการเงิน” “เงินฝาก” “คณะกรรมการควบคุม” “กองทุน” “คณะกรรมการ” “ผู้อำนวยการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นธนาคารใดสมควรจะให้มีการคุ้มครองเงินฝากของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ธนาคารนั้นเป็นสถาบันการเงิน (มาตรา ๔)

หมวด ๑ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ส่วนที่ ๑ การจัดตั้งและทุน

๓. กำหนดให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า “สถาบันคุ้มครองเงินฝาก” มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์คุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน และดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินและชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๖)

๔. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจและหน้าที่บริหารจัดการกองทุน ทุน และทรัพย์สินของสถาบัน เรียกเก็บเงินที่สถาบันการเงินนำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๙ และจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓ มีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ รวมทั้งก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ออกตั๋วเงิน พันธบัตร หรือตราสารทางการเงินอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยอนุมัติของรัฐมนตรี ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลหรือตราสารหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกันทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยหรือลงทุนในหลักทรัพย์อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี และฝากเงินในสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เฉพาะเพื่อจัดการงานตามปกติธุระ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และทำกิจการทั้งปวงที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทน ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ (มาตรา ๘)

๖. กำหนดให้ทุนของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ประกอบด้วย เงินทุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของสถาบัน เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้ ดอกผลของกองทุนที่คณะกรรมการจัดสรรให้ ตามมาตรา ๔๘ และดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของสถาบัน (มาตรา ๙)

๗. กำหนดให้กำหนดทุนประเดิมของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นวงเงินไม่เกินหนึ่งพันล้านบาท (มาตรา ๑๐)

๘. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น ซึ่งรายได้ของสถาบันไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน (มาตรา ๑๑)

๙. กำหนดให้กิจการของสถาบันคุ้มครองเงินฝากไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ สถาบันต้องจัดให้มีข้อบังคับ หรือระเบียบกำหนดให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน ได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (มาตรา ๑๒)

ส่วนที่ ๒ การเงิน การบัญชี และการสอบบัญชี

๑๐. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ และให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ (มาตรา ๑๓)

๑๑. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากต้องจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และปีบัญชีของสถาบันคุ้มครองเงินฝากให้เป็นไปตามปีปฏิทิน (มาตรา ๑๔)

๑๒. กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (มาตรา ๑๕)

๑๓. กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และเพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามผู้อำนวยการ พนักงาน หรือลูกจ้างของสถาบันคุ้มครองเงินฝากด้วย (มาตรา ๑๖)

๑๔. กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องตรวจสอบและแสดงความเห็นต่องบการเงินของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝากภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สถาบันประกาศงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้วในราชกิจจานุเบกษาภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา ๑๗)

๑๕. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากจัดทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝากในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า (มาตรา ๑๘)

ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการ

๑๖. กำหนดให้มี “คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่า ๓ คนแต่ไม่เกิน ๕ คน เป็นกรรมการ และต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงินการคลังและด้านกฎหมายอย่างน้อยด้านละ ๑ คน และให้ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๑๙)

๑๗. กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี (มาตรา ๒๐)

๑๘. กำหนดคุณสมบัติของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และมีอายุไม่เกิน ๗๐ ปีบริบูรณ์ (มาตรา ๒๑)

๑๙. กำหนดลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๒๒)

๒๐. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีเนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ โดยต้องแสดงผลในการให้ออกอย่างชัดแจ้ง และขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ (มาตรา ๒๓)

๒๑. กำหนดองค์ประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (มาตรา ๒๔)

๒๒. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากเพื่อวางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ (มาตรา ๒๕)

๒๓. กำหนดให้คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษาคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ (มาตรา ๒๖)

๒๔. กำหนดให้การลงทุนตามมาตรา ๗ (๕) ต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของการลงทุนทั้งหมด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๗)

ส่วนที่ ๔ ผู้อำนวยการ

๒๕. กำหนดให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้

๒๖. กำหนดคุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ต้องมีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้ง และสามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา (มาตรา ๒๙)

๒๗. กำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝากต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ (มาตรา ๓๐)

๒๘. กำหนดให้ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีเนื่องจากทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ โดยต้องแสดงผลในการให้ออกอย่างชัดแจ้ง และขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (มาตรา ๓๑)

๒๙. กำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจและหน้าที่บริหารภารกิจของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนดำเนินการตามนโยบาย ข้อบังคับ หรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน (มาตรา ๓๒)

๓๐. กำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นผู้แทนของสถาบันเพื่อปฏิบัติงานในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๓๓)

๓๑. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีรองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการตามจำนวนที่คณะกรรมการเห็นสมควร (มาตรา ๓๔)

๓๒. กำหนดให้รองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ (มาตรา ๓๕)

ส่วนที่ ๕ ประโยชน์ตอบแทนและความคุ้มครองการปฏิบัติงาน

๓๓. กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการ ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้อนุกรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๓๖)

๓๔. กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่มาใช้บังคับกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน (มาตรา ๓๗)

หมวด ๒ การดำเนินการเกี่ยวกับสถาบันการเงิน

๓๕. กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้สถาบันการเงินใช้ข้อความเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ เพื่อแสดงว่าเป็นสถาบันการเงินที่เงินฝากได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๘)

๓๖. กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงิน และสถาบันมีหน้าที่ส่งรายงานการตรวจสอบหรือข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินให้แก่กันและกันตามที่ได้รับการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการติดตามฐานะและการดำเนินงานของสถาบันการเงิน (มาตรา ๓๙)

๓๗. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจสั่งให้สถาบันการเงินยื่นรายงานลับ โดยมีรายการตามที่สถาบันกำหนด หรือยื่นเอกสารใด ทั้งนี้ จะให้ยื่นตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราว และจะให้ทำคำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นก็ได้ (มาตรา ๔๐)

๓๘. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากอาจร้องขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินทำการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ฐานะหรือการดำเนินงานของสถาบันการเงินเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็ได้ (มาตรา ๔๑)

๓๙. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากแจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่กำกับดูแลสถาบันการเงินทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป ในกรณีที่สถาบันการเงินใดมีฐานะหรือดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน (มาตรา ๔๒)

๔๐. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้กรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของสถาบันการเงิน ผู้สอบบัญชีของสถาบันการเงิน และผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของสถาบันการเงินด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือด้วยเครื่องมืออื่นใด ตลอดจนบุคคลผู้ครอบครองหรือรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินมาให้ถ้อยคำหรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของสถาบันการเงินที่อยู่ในครอบครองของบุคคลดังกล่าว (มาตรา ๔๓)

๔๑. กำหนดให้สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและการลงโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิด รวมทั้งข้อมูลอื่นที่ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๔)

๔๒. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากเสนอรายชื่อบุคคลต่อธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ (มาตรา ๔๕)

๔๓. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔๖)

หมวด ๓ การคุ้มครองงานฝาก

ส่วนที่ ๑ กองทุนคุ้มครองเงินฝาก

๔๔. กำหนดให้จัดตั้ง “กองทุนคุ้มครองเงินฝาก” กองทุนประกอบด้วย เงินที่สถาบันการเงินนำส่งตามมาตรา ๔๙ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๕๐ ดอกผลของกองทุน เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการชำระบัญชีตามหมวด ๔ เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้ และเงินที่สถาบันกั้ยมมาเพื่อการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน (มาตรา ๔๗)

๔๕. กำหนดให้คณะกรรมการจัดสรรเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลของกองทุนหลังหักค่าบริหารจัดการกองทุนตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม (๓) แล้ว ให้แก่สถาบันได้ตามความจำเป็น (มาตรา ๔๘)

๔๖. กำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ยของบัญชีที่ได้รับการคุ้มครอง (มาตรา ๔๙)

๔๗. กำหนดให้สถาบันการเงินใดไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนหรือนำส่งไม่ครบภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่ง หรือนำส่งไม่ครบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕๐)

ส่วนที่ ๒ เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง

๔๘. กำหนดให้เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง ได้แก่ เงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงินที่นำมาคำนวณยอดเงินฝากถัวเฉลี่ย และดอกเบี้ยค้างจ่ายที่เกิดจากเงินฝากนั้นจนถึงวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ (มาตรา ๕๑)

ส่วนที่ ๓ การจ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงิน

๔๙. กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติบุคคลของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตส่งมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารที่ส่งปวงให้แก่สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต และให้ผู้ฝากเงินจะต้องยื่นคำขอและแสดงพยานหลักฐานเพื่อขอรับเงินภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่สถาบันประกาศกำหนดให้มายื่นคำขอรับเงิน (มาตรา ๕๒)

๕๐. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินที่ยื่นคำขอแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากทุกบัญชีรวมกัน การจ่ายเงินตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕๓)

๕๑. กำหนดให้การกำหนดจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ หรือให้แก่ผู้ฝากเงินเพื่อความเป็นธรรม ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๕๔)

๕๒. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากเข้ารับช่วงสิทธิของผู้ฝากเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปแล้ว และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในจำนวนเงินนั้นจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ชำระบัญชี แล้วแต่กรณี โดยมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของสถาบันการเงินนั้นทั้งหมด (มาตรา ๕๕)

หมวด ๔ การชำระบัญชีสถาบันการเงิน

๕๓. กำหนดให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นผู้ชำระบัญชีสถาบันการเงิน และการใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสถาบัน (มาตรา ๕๖)

๕๔. กำหนดให้ในกรณีที่เงินฝากของสถาบันการเงินที่มีการชำระบัญชีมีภาระดอกเบี้ยสูงเกินสมควรและไม่เป็นธรรม สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจปรับลดอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวได้ ทั้งนี้ต้องประกาศให้ผู้ฝากเงินทราบก่อน และจะเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยได้ เมื่อพ้นระยะเวลา ๗ วันนับแต่วันประกาศ (มาตรา ๕๗)

๕๕. กำหนดให้ในกรณีที่ความผูกพันตามสัญญาของสถาบันการเงินที่มีการชำระบัญชีมีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจทำความตกลงกับเจ้าของทรัพย์สินคู่สัญญา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อลดภาระดังกล่าวได้ (มาตรา ๕๘)

๕๖. กำหนดให้ในกรณีที่สัญญาจ้างผู้บริหารของสถาบันการเงินที่มีการชำระบัญชีมีเงื่อนไขที่ไม่เหมาะสมหรือกำหนดค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์สูงเกินสมควร หรือสถาบันการเงินดังกล่าวได้รับความเสียหายจากการบริหารหรือการละเลย ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้บริหารสถาบันการเงิน ให้สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจเลิกจ้าง ระบุหรือลดการจ่ายค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แก่ผู้บริหารดังกล่าวได้ (มาตรา ๕๙)

๕๗. กำหนดให้เมื่อรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของสถาบันการเงินใด หากสถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีได้ขายหรือโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันของสถาบันการเงินนั้นไปให้บุคคลอื่น มีให้นำมาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (มาตรา ๖๐)

๕๘. กำหนดให้ในการขายหรือโอนสินทรัพย์ของสถาบันการเงินตามมาตรา ๖๐ หากมีการขายหรือโอนสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีใช้สิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกัน ซึ่งยอมตกแก่ผู้รับโอนตามมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ให้หลักประกันนั้นตกแก่บุคคลที่รับซื้อหรือรับโอน (มาตรา ๖๑)

๕๙. กำหนดให้ในการขายหรือโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันตามมาตรา ๖๐ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บุคคลที่รับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามำพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ แต่หากการคัดค้านหรือถ้ามำพยานดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่ความ ศาลอาจไม่อนุญาตก็ได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ (มาตรา ๖๒)

๖๐. กำหนดให้ในกรณีที่ได้อำนาจให้จ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแล้ว สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีมีอำนาจจัดการทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อชำระหนี้แก่สถาบันสำหรับเงินที่จ่ายไปดังกล่าว รวมทั้งแก่เจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิในลำดับเหนือกว่าตน และหากมีเงินเหลือ จะจ่ายให้แก่เจ้าหนี้สามัญตามสัดส่วนที่เป็นธรรม และด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ดังกล่าว ก่อนที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้สั่งให้สถาบันการเงินนั้นล้มละลายก็ได้ เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ให้สถาบันมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารทั้งปวงให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และให้สถาบันพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในฐานะผู้ชำระบัญชีตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเป็นต้นไป และกระบวนการชำระบัญชีต่อไปให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย (มาตรา ๖๓)

๖๑. กำหนดให้นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต จนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามคำขอของสถาบันตามมาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องสถาบันการเงินนั้นเป็นคดีล้มละลาย รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของสถาบันการเงินนั้น และให้ศาลงดการพิจารณาคดีที่มีผู้ฟ้องสถาบันการเงินนั้นสำหรับสิทธิเรียกร้องใด ๆ ต่อศาลไว้ก่อน (มาตรา ๖๔)

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

๖๒. กำหนดโทษผู้ที่ใช้ข้อความ เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ เพื่อแสดงว่าธุรกิจของตนเป็นสถาบันการเงินที่เงินฝากได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖๕)

๖๓. กำหนดโทษสถาบันการเงินที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ (มาตรา ๖๖)

๖๔. กำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๓ หรือให้ถ้อยคำ ส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นตามที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติดังกล่าวอันเป็นเท็จ (มาตรา ๖๗)

๖๕. กำหนดโทษคณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติบุคคลของสถาบันการเงินที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ (มาตรา ๖๘)

๖๖. กำหนดโทษผู้ที่ล่วงรู้กิจการของสถาบันการเงินใดเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือล่วงรู้ข้อมูลใดจากการเปิดเผยของบุคคลที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่เป็นความลับ หรือตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น (มาตรา ๖๙)

๖๗. กำหนดให้ความผิดตามหมวดนี้ หากมิได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๗๑ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่วินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิด หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ (มาตรา ๗๐)

๖๘. กำหนดให้ความผิดตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ (มาตรา ๗๑)

บทเฉพาะกาล

๖๙. กำหนดให้เมื่อมีการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นแล้ว ให้ยกเลิกการประกันผู้ฝากเงินของสถาบันการเงิน โดยรัฐบาลที่มีอยู่ก่อนการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และในสี่ปีแรกของการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้จ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงิน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ โดยกำหนดจำนวนเงินที่ให้ความคุ้มครองไม่เกินจำนวน ดังนี้ ปีที่หนึ่ง เต็มตามจำนวนเงินที่ปรากฏในบัญชี ปีที่สอง หนึ่งร้อยล้านบาท ปีที่สาม ห้าสิบล้านบาท ปีที่สี่ สิบล้านบาท ทั้งนี้ ในช่วงสี่ปีแรกของการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ หากภาวะเศรษฐกิจและระบบการเงินเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญอันเป็นเหตุให้ต้องกำหนดจำนวนเงินที่ให้ความคุ้มครองเงินฝากเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๗๒)

๒. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๒๓ ก วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ หน้า ๒๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากกำหนดกระบวนการจ่ายเงินฝากคืนให้แก่ผู้ฝากเงิน โดยให้ผู้ฝากเงินมีหน้าที่ยื่นคำขอและแสดงพยานหลักฐานเพื่อขอรับเงิน อันก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ฝากเงินและ ทำให้การจ่ายเงินฝากคืนมีความล่าช้า ประกอบกับยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจนว่าสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจ ในการกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ของกองทุนคุ้มครองเงินฝากในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินและการดำเนินงาน ของสถาบันคุ้มครองเงินฝาก สมควรปรับปรุงกระบวนการจ่ายเงินฝากคืนให้แก่ผู้ฝากเงินให้เกิดความรวดเร็ว รวมทั้งกำหนดอำนาจสถาบันคุ้มครองเงินฝากในการกู้ยืมเงินให้มีความชัดเจน ตลอดจนเพิ่มเติมการดำเนินงาน ของสถาบันคุ้มครองเงินฝากที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการควบคุมสถาบันการเงินและการชำระบัญชี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ฝากเงิน และให้การดำเนินงานของสถาบัน คุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับหลักการสากลซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่น และเสถียรภาพในระบบสถาบันการเงิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้สถาบันมีอำนาจและหน้าที่ กู้ยืมเงินโดยการทำสัญญากู้ ออกตั๋วเงิน พันธบัตร หรือตราสารทางการเงินอื่นใด เพื่อประโยชน์ของกองทุน ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินและการดำเนินงานของสถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๔))

๒. กำหนดให้คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ อำนาจและหน้าที่ดังกล่าวให้ รวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและตรวจสอบข้อมูลตามมาตรา ๕๓/๑ และการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอรับเงินตามมาตรา ๕๓/๒ และการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางเงินต่อสำนักงานวางทรัพย์ตามมาตรา ๕๓/๔ และพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตาม มาตรา ๕๓/๕ (มาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๒๕ (๖/๑) (๖/๒) (๖/๓) และ (๖/๔))

๓. กำหนดให้คณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน ภายในขอบเขตวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ อำนาจและหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง การรายงานผลการดำเนินงานของสถาบันต่อรัฐมนตรีเป็นรายครึ่งปี (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๕ (๑๑))

๔. กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการจ่ายเงินให้แก่ ผู้ฝากเงิน และการชำระบัญชีของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ให้คณะกรรมการควบคุมและสถาบันมีหน้าที่ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงินที่ถูก ควบคุมระหว่างกันได้ (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๔๕ วรรคสอง)

๕. กำหนดให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๘)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีให้สถาบันคุ้มครองเงินฝากจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากเงินทุกบัญชีรวมกัน หากเงินฝากทุกบัญชีรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งล้านบาท ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งนี้ ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินดังกล่าวให้สถาบันแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ฝากเงินทราบด้วย ในการจ่ายดังกล่าวหากผู้ฝากเงินมีหนี้ที่ถึงกำหนดชำระก่อนหรือในวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นจำนวนเงินแน่นอนกับสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันหักหนี้้นั้นออกจากจำนวนยอดเงินฝากทุกบัญชีรวมกันทั้งหมดในสถาบันการเงินดังกล่าวก่อนจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน ซึ่งการจ่ายเงินและการหักหนี้ให้สถาบันใช้ข้อมูลเงินฝากและหนี้ของผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีหรือทายาทเท่านั้น ในกรณีมีชื่อบุคคลหลายคนร่วมกันเป็นเจ้าของบัญชี ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีแต่ละคนตามส่วนที่บุคคลนั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝากตามหลักฐานการฝากเงินที่สถาบันการเงินนั้นมีอยู่อย่างชัดเจน หากไม่อาจทราบจำนวนเงินฝากที่แต่ละคนมีส่วนในบัญชีนั้น ให้ถือว่าผู้ฝากเงินดังกล่าวมีส่วนเท่ากัน การจ่ายเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๗. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่เห็นด้วยกับจำนวนเงินที่สถาบันจ่ายให้แก่ตนตามมาตรา ๕๓ ให้ผู้ฝากเงินยื่นคำขอให้สถาบันตรวจสอบข้อมูลได้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบวันตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๓/๑)

กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดมิได้รับเงินภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ฝากเงินยื่นคำขอรับเงินต่อสถาบันภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๓/๒)

กำหนดให้สถาบันพิจารณาคำขอตามมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สถาบันมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบก่อนครบกำหนดเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำขอออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณีที่สถาบันพิจารณาคำขอไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสถาบันเห็นด้วยกับคำขอ (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๓/๓)

กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดมิได้มายื่นคำขอรับเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๓/๒ ให้สถาบันวางเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ผู้ฝากเงินมีสิทธิได้รับตามมาตรา ๕๓ ต่อสำนักงานวางทรัพย์ และให้ถือว่าการวางเงินดังกล่าวเป็นการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓ ให้สถาบันประกาศโฆษณาไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานใหญ่ของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และโฆษณาในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสถาบันด้วย บรรดาเงินที่วางไว้ต่อสำนักงานวางทรัพย์นั้น ถ้าผู้ฝากเงินมิได้มารับเงินภายในสามปี นับแต่วันที่สถาบันวางเงิน ให้ตกเป็นของกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตการวางเงินต่อสำนักงานวางทรัพย์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๓/๔)

กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบข้อมูลตามมาตรา ๕๓/๑ หรือผลการพิจารณาคำขอรับเงินตามมาตรา ๕๓/๒ หรือจำนวนเงินที่วางไว้ต่อสำนักงานวางทรัพย์ตามมาตรา ๕๓/๔ ให้ผู้ฝากเงินมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อสถาบันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลดังกล่าว หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศโฆษณา แล้วแต่กรณี และให้สถาบันส่งคำอุทธรณ์ต่อไปยังคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบก่อนครบกำหนดเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ถือว่าคณะกรรมการเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๓/๕)

๘. กำหนดให้ถือว่าสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๕๖ วรรคสอง)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต / จัดทำ